

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 1. An Ruffus, non obstante Excommunicatione, receperit Sacramentum
P nitentiæ validè, ejúsque fructum, omnia sua peccata cum vera contritione
manifestando?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

C A S U S L X I I .

De Excommunicato Sacramentum Pœnitentiæ in Excommunicatione suscipiente &c.

Ruffus nuper ob delictum à se commissum, cui Excommunicatio annexa erat, excommunicatus absolutionem ab ea aliquamdiu procurare neglexit; tandem pœnitentiâ ductus Augustinum Confessarium adit, eique omnia sua peccata cum vera contritione, & emendationis proposito confitetur, sed in ipso Confessionis actu ex oblivione non manifestat Excommunicationis censuram, quæ delicto à se commissò annexa fuerat; nec ab eâ Augustinus Sacerdos absolvit, utpote qui in affluxu pœnitentium omisso *miseretur tui* &c. & absolutione à censuris, solum à peccatis absolvere solitus est, ut citius pœnitentes expediat.

QUÆR. I. An Ruffus, non obstante Excommunicatione, validè receperit Sacramentum Pœnitentiæ, ejusque fructum, omnia sua peccata cum vera contritione manifestando?

QUÆR. II. An Excommunicatus, à culpa sua, & contumacia recedens, & per contritionem, vel Confessionem justificatus, particeps fiat omnium suffragiorum Ecclesiæ, si per ipsum non stet, quominus per Judicis sententiam absolvatur?

QUÆR. III. Utrum Excommunicatus, qui negligens est in procuranda absolutione à censura, peccet contra præceptum de audienda Missa, annua Confessione, & Paschali Communione, quibus aliàs posset satisfacere?

351 **A**D I. Q. Noto ex *cap. illorum*, denunciato interdictam esse Sacramentorum susceptionem, quo tamen non obstante, si ea etiam
Excommunicato etiam non
Ccc 2 abs-

absque necessitate, & illicitè suscipiat, validè nihilominus ea recipit; quia valor Sacramentorum non pendet ex Ecclesiæ ordinatione, & voluntate, sed ex Christi institutione, quæ stare potest cum iniqua suscipientis dispositione, ut docet communis cum Suarez *D. 10. de censur. sect. 3.* Excipitur tamen hîc Sacramentum Pœnitentiæ; quia, cum hoc essentialiter pro materia proxima requirat rectam suscipientis dispositionem, invalidum, saltem indirectè, redditur propter pœnitentis indispositionem, si hîc censuram Excommunicationis non ignorans, nullâque necessitate constrictus, atque adeò sacrilegè Sacramentum petat, & suscipiat: Unde quæstio hîc duntaxat est de Excommunicato bona fide ad Sacramentum Pœnitentiæ accedente, scilicet pro casu necessitatis, probabilis ignorantia, aut oblivionis. Quo in casu

Sententiam negativam amplectuntur Sylvest. *V. Confessio, 1. q. 3. cas. 5.* & *V. Confessor, 3. n. 12.* Sotus in *4. dist. 22. q. 1. a. 1.* Vasq. de *Excomm. dub. 4.* Gasp. Hurtado *D. 4. de Excomm. diffic. 3.* aliique, moti auctoritate *cap. ult. de Clerico Excommunicato ministrante;* ubi dicitur, quòd si Clericus excommunicatus excommunicatione minore Sacramenta conferat, non careant virtutis effectu, quia non à collatione, sed à participatione Sacra-

mentorum remòtus est: atqui ligatus majori excommunicatione à receptione & collatione remòtus est: ergo Sacramenta ab ipso recepta, & collata virtutis effectu carent. 2. Ecclesia per Excommunicationem separat Excommunicatum à perceptione Sacramentorum, quantum potest: atqui potest illum separare à Sacramento Pœnitentiæ ita, ut quamvis illud recipiat, nullus sit effectus, sicut faceret, si Excommunicatum à jurisdictione Sacerdotis excluderet. 3. Quia absolutio data ab Excommunicato denunciato est omninò irrita, & nulla: ergo & absolutionis receptio.

Verùm his non obstantibus dicendum est; eo in casu probabilius valere absolutionem, & excommunicatum verè & sacramentaliter absolvi à peccatis, remanente censura Excommunicationis, si nullus in alio aliàs sit defectus. Ita Covar. in *C. alma p. 1. §. 6. n. 7.* Navar. *Man. c. 9. n. 7.* Suarez l. c. n. 9. Henriq. l. 13. c. 12. n. 2. Bonac. de *censur. D. 2. q. 2. p. 2. §. 1.* Coninck *D. 4. dub. 3.* Palao *tr. 29. D. 2. de censur. p. 7. n. 4.* Laym. l. 1. tr. 5. p. 2. c. 2. n. 1. Ugolin. Sayrus, Valent. aliique. Ratio præcipua est, quia nullo jure cavetur irritum, & inane reddi Sacramentum ab excommunicato susceptum, si nihil aliud desit; quòd enim ex-

com-

communicatus à Sacramentis sit exclusus, solum probat, eum indebitè illa suscipere, si sit censuræ memor, & ab hac antea non absolvatur; in posito autem casu excommunicatus inculpabiliter omissa censuræ absolutione Sacramentum recipit: ergo cessat indebita receptio & consequenter causa, ob quam Sacramentum nullum esse poterat.

Conf. Quia nihil est, quod absolutionem irritam reddat, & valorem tollat; adest enim sufficiens dispositio ex parte pœnitentis, ut ponitur, adest quòque jurisdictio ex parte absolventis, cum nullo juris textu hæc absolvens privetur, cederetque hæc privatio in pœnam innocentium Prælatorum, si ob Excommunicationem subditorum privarentur jurisdictio antea in ipsos habita. Et esto daretur talis privatio respectu Prælatorum inferiorum; id tamen non procederet in Pontifice, si ex ignorantia, oblivione &c. excommunicatum, non præmissa censuræ absolutione, absolveret; nam hujus jurisdictio excommunicatione pœnitentis suspendi non potest; atque adeò valida esset absolutio, utpote procedens à legitimo Ministro circa pœnitentem ritè dispositum: ergo censura ex se non reddit Sacramentum irritum. Neque credendum est de pietate matris Ecclesiæ velle pœnitentem contritum, ritèque dispositum ex-

cludere à Sacramenti receptione, ex qua fortè ejus perpetua Salus pendet.

Neque obstant fundamenta in oppositum allata. Ad 1. R. illud nimium probare; si enim vera esset illatio in argumento facta, probaret Excommunicatum minori Excommunicatione recipientem Sacramentum Pœnitentiæ inculpabiliter, invalidè illud recipere, siquidem per talem censuram privatur communiōe passiva Sacramentorum; imò invalidè susciperet quodlibet aliud Sacramentum, quod utique falsum est.

Ad 2. R. Ecclesiam per Excommunicationem non separari à se excommunicatum, quantum potest, aliàs non permetteret communicationem cum non denunciato, neque pro ipso denunciato orationes privatas fieri.

Ad 3. Negatur paritas; quia absolutio data ab Excommunicato, extra articulum mortis, invalida est ex defectu jurisdictionis: hæc autem non deest in posito casu, ut ostensum est; vi enim Excommunicationis non privatur subjectione, ne excommunicatio cedat in innocentium damnum.

Ad 2. Q. An excommunicatus, per contritionem, vel Confessionem justificatus, particeps fiat omnium suffragiorum Ecclesiæ,